

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

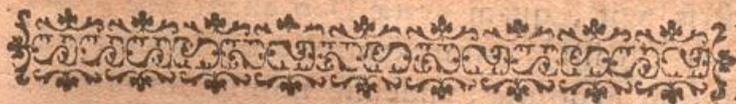
Provincia Sardiniae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68899)

RESIDENTIA ANTIQUARIENSIS.

VNIVERSA ciuitatis huius nobilitas odiis intestinis, turpi exemplo, nec sine maximæ fragis periculo distracta, nostrorum arbitratu in pacem concordiamque redijt. Etenim viri factionis vtriusque præcipui in templum nostrum conuenientes, dextras reliquorum nomine coniunxerunt. Eorum, quos precariò vitare pudet, extrema quæque patientium, inopiæ subuentum; corrogata in eam rem à ditioribus pecuniâ.

PROVINCIA SARDINIÆ.

SVNT in hac Prouincia socij criciter centum & triginta, è quibus Sacerdotes quadraginta tres; Scholastici totidem; Qui domesticis negotiis attendunt quinquaginta: distributi; in Collegia quatuor, Domum Probationis vnam. In Collegio Sassaritano quinque supra quadraginta. In Salariitano fere quadraginta. In Valleclesiensi & Alguarenfi vtrobique decem. Adsciti in Societatem octo: duo ex hac vita discesserunt.

N COLLE-

COLLEGIUM
SASSARITANVM.

Opus noui templi pro inopia Collegij surgit in dies. Magna in quatuor sodalitatibus B. Virginis pietas eluxit, quinque ex iis Scholastici nostræ Societati nomina dederunt, septem se ad alias religiosorum familias contulerunt. Quidam, cui fuerat abscissa manus, inimico iniuriam condonauit. Quæ sequuntur, foris dum obeuntur pægi, acciderat, & Quidam graue vulnus acceperat, & filium suum necari viderat, cum hoc vnus è nostris agit, quàm gratæ Deo essent illæ preces, quæ Christi Domini exemplo pro inimicis fundarentur exposuit, vnde ille non solum iniuriam & filij necem remisit, verum etiam inimicos amplexus est. Egit deinde noster eadem de re cum eius vxore, ea vero cum animum pertinaciter obfirmasset, diuino numine tandem afflata, non solum viri animum & consilium sequuta fuit, verum etiam eidem viro dixit, nisi inimicis ignosceret, se cum eo potius, quàm cum Iesu Christo, facturam esse diuortium. Cum autem vir, quam fecerat condonationem, vxori nondum aperuisset, ipsa suspicata nondum eum reuocasse accusationem, domo se abire velle dixit; neque cum eo marito versari, qui Iesu Christi præceptis non pareret. Mulier ex optimatibus, cui colaphum quidam infregerat, in omnium conspectu percussorem rogauit, vt sibi tempus illud condonaret, quem odio fuerat prosequuta. Quidam, cui nec frater creptus erat, cum statuisset homicidam vlci-

sci,

sci, postquam concionator noster perorauit, in eodem templo, atque adeo in magna ex variis pagis coacta multitudine prouolutus in genua, ab homicida veniam petiit. Alius primarius, cum falsum crimen in primariam feminam confinxisset, in templo, frequenti populo, genibus flexis crimen retractauit.

COLLEGIVM CALARITANVM.

QUIDAM, cum aliquam pecuniæ vim amississet, ed adductus fuit, vt octo dierum spacio, neque loquutus fuetit, neque comederit, neque dormierit, neque inde surrexerit, vbi iacebat, qui & è muris ciuitatis præcipitem se dedisset, nisi obuiam fuisset itum. Cum verò omnia adhibita remedia irrita fuissent, accersitus vnus è nostris, sacra reliquiarum theca admota perfecit ea, que humana remedia assequi non potuerant. Nam desperatus iste post eum contactum comedit, peccata confessus est, ac postero die ad agenda negotia se contulit. Alius cum diuinis multis admonitionibus non acquiesceret, nocte quadam sibi videre visus est quatuor nigros homines, valde deformes atque horribili aspectu, qui se arreptum in obscurissimum campum, inferis (ad quos ab illis ferri dicebatur) similem deportarent: quibus ipse, Ob vnúmne peccatum in inferos me trudetis? vbi vero & alios aduertit accedentes, & angues multos corpori admouentes, à quibus tam acriter mordebatur, & vndique premebatur, vt auimam eripere viderentur, clamauit confessionem, con-

N 2   fessionem

fessionem, atque eas vociferationes edidit ut do-
 mesticos excitaret. Nitebatur angues e collo discu-
 tere, cum ecce duos veluti sanctos ac venerabi-
 les viros adesse videt, atque ignarus quinam es-
 sent, se illis tamen commendans confessionem
 inclamat, simulque se tortoribus subtrahens,
 sibi videtur domum quandam ingredi, in cuius
 fontem, ut ut potest angues conijcit: verum à fe-
 mina quadam quæ ibi adstabat, accusatur, quod
 hoc fecisset: fœdissimum esse scilicet serpentum illa-
 rum veneno fontem inficere: hic responder mor-
 tua esse, ac se velle confiteri: tum illa; ito &
 quàm primum hoc facito. Pauore igitur plenus
 ab eo somno & horrore excitatur, & tantum lu-
 doris flumen emisisse se comperit, ut non solum
 sindones madefecerit, verum etiam totam culci-
 ram alte penetrarit; cumque se vidisset à domesti-
 cis circumfusum, qui clamoribus excitati accurre-
 rant, ex illo pauore aliquanto recreatus, rem to-
 tam eis enarrauit. Surgens igitur, ad nostros con-
 fessionis causa se contulit, & cautiorem quàm
 antea vitam egit.

D O M V S P R O B A T I O - N I S C A L A R I T A N A.

VNIVS è tyronibus scholasticis vocationem
 memorabilem, & historia dignam existima-
 ui: partim quia patre reclamante eius constantia
 tentata fuit; partim etiam quia natus erat nobilif-
 simo parente, hoc est quodam Marchione, qui
 inter maximos, atque nobilissimos huius regni
 viros numeratur. Afflatus erat hic adolescens di-
 uinitus

uinitus aliquoties, cum puer esset, per occasionem tumoris, quo alterum ei crus intumuerat. Quo tempore Beati Nostri Patris Ignatij vita ei innotuit. Vnde factum est, vt in animum induxerit eius ordinem amplecti. Rem vni de nostris aperuit in regia Hispaniæ ciuitate, quò se cum Patre conulerat. Cum nihil ibi iustis de causis actum esset, in Sardiniam remigravit, ac per aliquot annos in petitione, sociorum causa refrixit. Tandem ad se rediens, audito sermone ab vno è nostris habito, cum prius animo versasset, & omnia circumspezisset, sua pristina consilia exequi decreuit; quæ voluntas vt firmior esset, voto se ineundæ societatis obstrinxit. Patefecit animam confessorio, & Collegij Reçtori, Prouincialem item rogauit, vt cooptaretur, à quo facta spes est voti. Interim ad salutaria sacramenta sæpius quam antea accedebat, atque alia pia & Christiana officia clam & palam adiungebat, adeo vt noua vitæ ratio admirationem non paruam iis ciceret, qui eum cognoscerent. Hinc genitor coniecturâ rem assecutus, atque in Collegium vna cum filio profectus, Patri Reçtori, aliisque duobus Patribus suspicionem aperuit, monens vt viderent, ne temere quid facerent, suum filium aptum non esse ad Societatem: tum etiam ira tumidus, eidem filio aliquot vitia coram exprobrauit, quæ generosus filius modestissime audiens, nihil de pio mentis ardore remisit. Reçtor, vt potuit, parenti satisfaciens, rem aliquantulum mitigauit. Promisso tandem à Præposito Prouinciali ingressu, filius in sententia constans, suum firmum consilium parenti aperte detexit, enixe precatus, ne impediret; quod si secus accideret, se in Italiam

N ; aut

aut in Hispaniam transmissurum, ut voti compos alicubi fieret, unde nulla sui fama vnquam ad suos perueniret. Hæc ergo Marchio cum audiisset, Præpositum Prouincialem ac alios grauiores Patres alloquutus est, si à deo filius vocaretur, se nullo pacto prohibere velle, quominus religioni se deuoueret, solùm se vereri dolum aliquem à dæmone, ob aliquas causas, quas subiunxit. Ad hæc Patres, eius filij vocationem esse optimè examinatam, & communem esse omnium Patrum sensum, adolescenti diuinitus esse mentem iniectam, ac proinde virorum, valde versatorum in probandis spiritibus, sententiæ acquiescere posse. Nihil ad hæc Marchio, & licet subtristis redierit domum, quando tamen ad eum se filius contulit facultatis petendæ gratia, eam Pater cum lacrymis ter concessit, precatus ut se, atque suam familiam Deo commendaret; fecit idem mater. Itaque generosus adolescens curru, multis cognatorum equitibus comitantibus, rectâ ad Collegium tetendit, vbi singulari cum animi delectatione in Societatem adscitus est. In qua iam constanti, ut cepit, animo perseuerat, virtutum exercitationibus serio enixèque intentus.

C O L L E G I V M
A L Q V A R E N S E.

EXCESSIT È VITA P. Petrus Castilla. Ex legato nobilis cuiusdam viri, tribus librarum milibus (vitandæ cum eius filia litis gratia) contenti fuimus, quamuis ille ampliorem summam legasset.

P R O.